

Republika Hrvatska
Županijski sud u Šibeniku
Šibenik, S. Radića 81

GŽ-619/2023-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Šibeniku, kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sudaca Maje Skorić, kao predsjednice vijeća, Ivane Čačić Brčić, kao članice vijeća i sutkinje izjaviteljice te Tonija Šantića, kao člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Vlade Kolaka iz Sesveta, Voćinska 4, OIB:48376520275, kojeg zastupa punomoćnik Zlatko Kovačić, odvjetnik u Sesvetama, protiv tuženika Prigorka d.d. u stečaju, Sesvete, Ljudevita Posavskog 3, OIB:44010339796, kojeg zastupa punomoćnica Maja Miljuš, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Šebetić i partneri j.t.d. u Zagrebu, uz sudjelovanje umješaka na strani tuženika Phoenix Farmacija d.o.o., Zagreb, Ozaljska 95, OIB:36755252122, radi utvrđenja prava vlasništva, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Općinskog suda u Sesvetama, Stalne službe u Dugom Selu broj P-180/2021-24 od 20. listopada 2023., u sjednici vijeća održanoj dana 12. kolovoza 2025.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Sesvetama, Stalne službe u Dugom Selu broj P-180/2021-24 od 20. listopada 2023.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom pod točkom I. izreke odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja na utvrđenje da je vlasnik k.č. 264/28 k.o. Sesvete, zgrada i ekonomsko dvorište, površine 24647 m², što je tuženik dužan priznati i trpjeti zemljišnoknjižnu provedbu te presude. Pod točkom II. izreke naloženo je tužitelju da naknadi tuženiku parnični trošak u iznosu od 8.709,93 EUR u roku od 15 dana.

2. Protiv navedene presude žalbu je podnio tužitelj zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da se prvostupanjska presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Žalba nije osnovana.

5. Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužitelja na utvrđenje da je vlasnik nekretnine oznake k.č. 264/28 k.o. Sesvete, što je tuženik dužan priznati i trpjeti zemljišnoknjižnu provedbu te presude.

6. U činjeničnim navodima tužbe tužitelj tvrdi da je Ugovor i sporazum o osiguranju ispunjenja tražbine prijenosom vlasništva na nekretninama postao ovršan, te da je on postao punopravni vlasnik predmetne nekretnine budući da mu protivnik osiguranja nije vratio dugovani iznos.

7. Ispitujući pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda, a pazeći na bitne povrede odredaba postupka iz članka 354. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje: ZPP) na koje sud drugog stupnja pazi po službenoj dužnosti, sukladno odredbi članka 365. stavka 2. ZPP, ovaj drugostupanjski sud ocjenjuje da donošenjem pobijane presude niti jedna od tih povreda nije počinjena, a nije počinjena ni bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 11. ZPP na koju sadržajno ukazuje tužitelj kada prigovara da je zaključak suda protivan iskazima saslušanih svjedoka, budući da je izreka pobijane presude razumljiva, ne proturječi sama sebi niti razlozima obrazloženja, presuda ima razloga o odlučnim činjenicama, dani razlozi su jasni i neproturječni, a o odlučnim činjenicama ne postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava i zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava i zapisnika, slijedom čega se ista može ispitati.

8. Prvostupanjski sud po provedenom dokaznom postupku utvrdio je da su tužitelj u svojstvu predlagatelja osiguranja i pravni prednik tuženika društvo Prigorka d.d. u svojstvu protivnika osiguranja dana 12. lipnja 2001. sklopili Ugovor i sporazum o osiguranju ispunjenja tražbine prijenosom vlasništva na nekretninama (dalje: Ugovor) kojim su stranke suglasno utvrdile postojanje tražbine ovdje tužitelja prema pravnom predniku tuženika u iznosu od 2.410.944,39 EUR koju je protivnik osiguranja dužan isplatiti najkasnije do 12. lipnja 2011., te da je u tom Ugovoru protivnik osiguranja dao predlagatelju osiguranja dopuštenje da se izvrši prijenos prava vlasništva pobrojanih nekretnina na predlagatelja osiguranja, između ostalih i nekretnine upisane kao k.č.br. 264/28 k.o. Sesvete, zgrada i ekonomsko dvorište, površine 24647 m², a koja nekretnina je sada upisana kao zk.č.br. 7247/5 k.o. Sesvete Novo na kojoj ima cijeli niz upisanih suvlasnika, među kojima i tuženik zbog čega da isti nije pasivno legitimiran za cijelu nekretninu. Nadalje, da su tužitelj u svojstvu predlagatelja osiguranja i pravni prednik tuženika društvo Prigorka d.d. u svojstvu protivnika osiguranja 9. siječnja 2006. sklopili Aneks Ugovora u kojem su stranke precizirale koje se točno nekretnine temeljem Ugovora i tog Aneksa prenose u vlasništvo ovdje tužitelja kao predlagatelja osiguranja, međutim, da je taj Aneks kao predlagatelj osiguranja potpisao Vlado Kolak, koji je u svojstvu direktora potpisao Aneks i za protivnika osiguranja, pa da mu je za sklapanje ugovora sa samim sobom bilo potrebno posebno odobrenje, a da tužitelj tijekom postupka nije dostavio bilo kakav dokaz da je imao posebno odobrenje za sklapanje tog Aneksa zbog čega sud prvog stupnja ocjenjuje da je Aneks ništetan i da ne proizvodi pravne učinke. Također, prvostupanjski sud utvrđuje da je Ugovor pravni posao takvog značaja da je za sklapanje istog sukladno Statutu društva Prigorka d.d. bilo potrebno odobrenje Nadzornog odbora, a da tužitelj tijekom postupka nije dokazao čak ni da je održana

sjednica Nadzornog odbora pravnog prednika tuženika dana 1. lipnja 2001., a posebno da nije dokazao da je Nadzorni odbor na sjednici 1. lipnja 2001. dao odobrenje za sklapanje predmetnog Ugovora tako da isti nije valjan i ne proizvodi pravne učinke, a svakako da nije imao valjano odobrenje za sklapanje Aneksa od 9. siječnja 2006. Ovo stoga jer iz preslike zapisnika sa sjednice Nadzornog odbora od 1. lipnja 2001. proizlazi da je potpisana isključivo po predsjedniku Nadzornog odbora Toniju Kolaku, a ne i zapisničaru Mati Križiću koji se izrijekom navodi kao zapisničar, a koju presliku tuženik osporava te se ne može utvrditi kada je ista nastala, dok traženi izvornik ne prileži ni stečajnom predmetu broj St-149/06 niti kod bivše stečajne upraviteljice. Pored toga da su neosnovani navodi svjedoka Bakovića da bi odobrenje za sklapanje Aneksa bilo sadržano u zapisniku sa sjednice Nadzornog odbora od 1. lipnja 2001., jer da je potpuno nerazumljivo kako bi se 5 godina unaprijed moglo dati odobrenje za sklapanje Aneksa kada se tad nije ni znalo da će se isti morati sklopiti, niti se u preslici zapisnika ičim spominje da se tužitelju daje izričito odobrenje za sklapanje Aneksa sa samim sobom, tako da odobrenje za sklapanje Aneksa svakako nije sadržano u zapisniku od 1. lipnja 2001.

9. Na temelju tako utvrđenih činjenica prvostupanjski sud ocjenjuje da je tužbeni zahtjev neosnovan iz više razloga, prvenstveno zbog činjenice da tuženik nije jedini vlasnik predmetne nekretnine, zatim iz razloga jer tužitelj nije dokazao postojanje valjanog odobrenja Nadzornog odbora prednika tuženika za sklapanje Ugovora, a koje posebno odobrenje je bilo potrebno, potom iz razloga ništetnosti Aneksa budući da tužitelj nije imao odobrenje za sklapanje tog Aneksa sa samim sobom, te u konačnici iz razloga jer je uvidom u stečajni predmet razvidno da je tužitelju utvrđena tražbina II višeg isplasnog reda prema tuženiku u iznosu od 17.720.441,27 kn što znači da mu je dana mogućnost namirenja u stečajnom postupku pa bi u slučaju prihvatanja tužbenog zahtjeva postojala mogućnost da se tužitelj dvostruko namiri.

10. U predmetnom slučaju iz sadržaja žalbe proizlazi da tužitelj prigovara načinu odlučivanja o tužbenom zahtjevu s izrazom nezadovoljstva ocjenom provedenih dokaza i utvrđenim činjeničnim stanjem, te da tužitelj zapravo pobija ocjenu dokaza provedenu po prvostupanjskom sudu. Navodi na kojima žalitelj osporava ili problematizira utvrđenja na kojima prvostupanjski sud temelji pobijanu presudu u biti su prigovori činjenične naravi kojima tužitelj iznosi svoju ocjenu dokaza provedenih u postupku koja je različita od ocjene na kojoj je zasnovana pobijana presuda.

10.1. Međutim, isključivo sudovi, a ne stranke, imaju ovlast ocjenjivati provedene dokaze i ovlast odlučivanja o dokazima koje će provesti radi utvrđivanja odlučnih činjenica (članak 220. stavak 2. ZPP) pa postupanjem prema toj ovlasti, odnosno time što žalitelj ocjenom i odabirom dokaza odlučnim za odluku nije zadovoljan, sud prvog stupnja nije povrijedio niti jedno žaliteljevo pravo.

10.2. U odnosu na žalbene navode da je iskaz svjedoka Tonija Kolaka i Miška Bakovića pogrešno protumačen, odgovoriti je da se domaći procesni sustav temelji na načelu slobodne ocjene dokaza koja znači da sud kod ocjenjivanja dokaza nije vezan ni za kakva zakonska pravila o dokaznoj snazi izvedenih dokaznih sredstava. Jedini kriterij za utvrđenje istinitosti dokaznih sredstava i njihove dokazne snage je sudačko uvjerenje. Bit je slobodne ocjene dokaza da se u danom slučaju ocjenjuje više međusobno proturječnih dokaznih sredstava i da im se u svakom pojedinom slučaju ocijeni pripadajuća dokazna snaga odnosno vrijednost.

10.3. Kako je sud prvog stupnja upravo tako i postupio, to je neosnovan ovaj žalbeni prigovor tužitelja.

11. U konkretnom slučaju iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak (St-149/06) u kojem je tužitelju utvrđena tražbina II višeg isplatnog reda prema tuženiku u iznosu od 17.720.441,27 kn, a što potvrđuje i tužitelj u svojoj žalbi tvrdeći da osnovanost njegovog zahtjeva proizlazi iz činjenice da mu je potraživanje priznato u stečajnom postupku u kojem se nije naplatilo.

11.1. Stoga, a imajući u vidu činjenične navode tužbe, kao i činjenicu da se otvaranjem stečajnog postupka pravni položaj fiducijarnog vlasnika pretvara u pravni položaj razlučnog vjerovnika, to je u konkretnom slučaju tužitelj kao fiducijarni vlasnik, u stečajnom postupku pokrenutom nad pravnim prednikom tuženika stekao pravni položaj razlučnog vjerovnika u smislu odredbe članka 81.a Stečajnog zakona („Narodne novine“, broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12-dalje: SZ), te mu je kao takvom utvrđena tražbina kao vjerovnika II višeg isplatnog reda u iznosu od 17.720.441,27 kn, a koju nije osporio nitko od vjerovnika (list 144-155 spisa), što znači da će svoje potraživanje ostvariti u stečajnom postupku, na temelju odredbi SZ čije odredbe, pa tako i ona iz članka 81.a tog Zakona su u ovom slučaju posebne odredbe u odnosu na odredbe Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, odnosno Ovršnog zakona (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske broj Revt-156/2017, Revt-195/16).

11.2. Kako je dakle, tužitelj otvaranjem stečajnog postupka nad pravnim prednikom tuženika ex lege izgubio status fiducijarnog vjerovnika i postao razlučni vjerovnik, to u takvoj situaciji namirenje svoje tražbine može ostvariti samo u okviru stečajnog postupka, zbog čega je već iz ovog razloga tužbeni zahtjev tužitelja valjalo odbiti kao neosnovan, slijedom čega se prvostupanjski sud nepotrebno upustio u ocjenjivanje pravne valjanosti Ugovora i Aneksa, a slijedom čega su pravno irelevantni žalbeni navodi tužitelja istaknuti u tom pravcu.

12. Ovome valja dodati da neosnovanost tužbenog zahtjeva tužitelja proizlazi i iz činjenice da je kao predmet spora označena nekretnina k.č. 264/28 k.o. Sesvete, zgrada i ekonomsko dvorište, površine 24647 m², za koju tužitelj već u tužbi navodi da se radi o ranijoj oznaci sadašnje zk.č.br. 7247/5 površine 24647 m², upisane u zk.ul. 817 k.o. Sesvete Novo za koju prilaže i vlasnički list iz kojeg pak slijedi osnovanost prigovora tuženika da su na pojedinim etažama upisane treće osobe.

12.1. Odredbom članka 9. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“, broj 91/96, 68/98, 137/99 – Odluka USRH, 22/00 – odluka USRH, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12, 152/14, 81/15 – pročišćeni tekst i 94/17- ispravak pročišćenog teksta, dalje: ZV) određeno je što pojedinačnu nekretninu kao zemljišnu česticu čini, a odredbom članka 4. Zakona o zemljišnim knjigama („Narodne novine“, broj 63/19, dalje: ZZK) propisano je da je zemljište u smislu tog Zakona dio zemljine površine koji je u katastru označen posebnim brojem i imenom katastarske općine u kojoj leži (katastarska čestica).

12.2. Prema odredbi članka 11. stavka 3. ZZK, odluke sudova i drugih vlasti o knjižnim pravima moraju sadržavati oznake i podatke o broju i površini katastarske čestice, kao i o katastarskoj općini u kojoj leže, onako kako su ti podaci označeni u zemljišnoj knjizi. Stavkom 5. istog članka propisano je da ako se razlikuju podaci u

zemljišnoj knjizi i katastru, mjerodavni su za knjižna prava podaci u zemljišnoj knjizi, dok ne budu promijenjeni po odredbi stavka 4. toga članka.

12.3. Stoga da bi odluke sudova mogle biti provedive u zemljišnim knjigama, sukladno citiranim odredbama, moraju sadržavati oznaku i podatke o katastarskom broju i površini katastarskih čestica i katastarskoj općini u kojoj žele, onako kako su ti podaci označeni u zemljišnoj knjizi, a što ovdje nije slučaj.

13. Slijedom iznesenog, valjalo je, na temelju članka 368. stavka 1. ZPP, žalbu tužitelja odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijanu prvostupanjsku presudu, iz razloga navedenih u ovoj drugostupanjskoj presudi.

14. Budući da tužitelj u žalbi posebno ne obrazlaže žalbene razloge zbog kojih pobija odluku o troškovima postupka, a kako na žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava drugostupanjski sud u odluci o troškovima postupka ne pazi po službenoj dužnosti (članak 365. stavak 2. ZPP), a niti su u tom dijelu počinjene bitne postupovne povrede iz članka 354. stavka 2. ZPP na koje žalbeni sud pazi po službenoj dužnosti, to se žalba tužitelja kojom se pobija odluka o parničnom trošku ukazuje neosnovanom.

U Šibeniku, 12. kolovoza 2025.

PREDSJEDNICA VIJEĆA

Maja Skorić

Broj zapisa: **9-3087b-4658c**

Kontrolni broj: **0081c-6177d-8a8bf**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Maja Skorić, O=ŽUPANIJSKI SUD U ŠIBENIKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.